

omhandler. Jeg tror, at man vilde gøre den høje Regering og den højtærede Justitsminister en Tjeneste, dersom denne Sag nu blev alvorlig undersøgt og navnlig ved det Hjælpemiddel, som jeg har nævnt, saa at man kunde komme til et endeligt Resultat, dette være sig det ene eller det andet, og derved blive fri for at have denne Lov som en Genganger i en paafølgende Arrække, saaledes som vi allerede have haft den i en længere Arrække.

Nielsen-Grøn: Ja, det kan jo ikke nægtes, at dette Forslag er et gammelt Forslag, og at det var rart, om man kunde komme til en Afslutning dermed. Det er ogsaa et Haab fra min Side, at man i det mindste kunde komme saa vidt, at vi kunde faa afgivet en Betænkning. I Fjor havde jeg den Ære at være Formand for Udvalget, og jeg paastaar, at vi arbejdede ganske tappert der, men vi naaede ikke saa vidt, at vi fik afgivet en Betænkning. Grunden dertil var, at vi havde en meget forskellig Opfattelse. Der er efter min Mening en stor Fejl ved det; der staar i Begyndelsen af Lovforslagets § 4, at Gift kun maa forhandles af Apotekere og edsfæstede Apoteksprovisorer, der forestaa et Apotek. Jeg har ikke kunnet forstaa og kan heller ikke nu forstaa, hvorfor vi ikke lige saa godt kunne tilslade Materialisterne at gøre det. Det er jo dog ogsaa farmaceutiske Kandidater, og selv om man ikke vilde give enhver farmaceutisk Kandidat Lov dertil, saa kunde vi da give dem, der have første Karakter, Lov dertil. Skulde de ikke lige saa godt have Lov dertil som edsfæstede Apoteksprovisorer? Det er en underlig Ting, at en Mand kan staa paa et Apotek i mange Aar — det er ikke ham, der har Fordelen, det er Ejeren; men det er er ham, der i Virkeligheden har Ansvaret — og kan lave al den Gift og putte i Menneskebornene, som han vil, men saa snart denne Mand kommer bort fra Apoteket og ned sætter sig som Materialist, saa maa han ikke mere have Lov til at blande Gift eller, om man vil, Medicin. Jeg mener, at man bør give disse Folk Lov til at handle med Gift. Jeg kan ikke forstaa, at det er rigtigt overfor den store Befolkning, at nogle enkelte Mennesker skulle have disse store Fordele. Det er jo en Kendsgerning, at naar man

giver en Mand en Apotekerbevilling, saa giver man ham en halv Million; i alt Fald viser det sig, at alle Apotekerne blive rige Folk, og det synes jeg er uret. Jeg har hørt sige, at der er to Klasser Medborgere her i Landet, som have Monopol paa at blive rige Folk, det er Apotekere og Skorstensfejere. Det er vist sandt nok, at naar en Mand er kommen saa vidt, at han faar Bevilling til at blive Skorstensfejer, saa kan han være hvid alle sine Dage og blive en rig Mand, mens de andre Statler maa blive ved at være sorte og slide; jeg vil ikke sige som Kreaturer, men dog haardt. Det var altsaa den Ændring, jeg mener, vi skulde have, at Materialister faa Lov til at handle med Gift. Ja, man vil maaske sige, at det er galt, at Gift bliver saa let tilgængelig, og at Menneskenes Bøvn saa vilde slaa sig selv ihjel dermed. Jeg tror nu rigtignok, at Erfaringen vil vise, at de fleste Selvmord ikke blive begaaede ved Hjælp af Gift, nej, det er desværre en helt anden Maade. Vi skulle opfordre vor Presse til at tage de Sager paa en noget anden Maade og ikke Dag ud og Dag ind lave alle de Historier, de gøre, om de Selvmord, der foregaa, og derved sætte Sindet og Fantasien i Bevægelse. Der skriver et Blad — ja, det er ikke, fordi jeg vil kritisere det Blad, det er et Blad, jeg altid har holdt meget af — om at „dø i Stønhed“. Det er virkelig Synd, for der er jo mange Mennesker, der derved komme til at tro, at det i Stedet for, at det er vanærende at berøve sig det Liv, som Vorherre har givet dem, er smukt og rosværdigt, og som saa lade sig bevæge til at gaa hen og tage Livet af sig. Der staar i § 4, at Handelen med Gift kun er tilladt Apotekere og edsfæstede Apoteksprovisorer, som forestaa et Apotek, samt Grosferere og Købmænd, der ikke tillige drive Detailhandel. Jeg kan nu ikke forstaa, at Købmænd ikke, fordi de drive Detailhandel, lige saa godt maa have Lov til at drive Handel med Gift som Grosferere, men det er jo noget, som kan ændres med Tiden, og som ogsaa nok vil blive ændret. Der staar ogsaa i § 4, at Fabricanter maa drive Handel med den Gift, som de selv fabricere, men dog ikke i mindre Partier end til en Salgspris af 40 Kr. Jeg synes rigtignok, at det er urimeligt, og man kan tillige meget godt gaa uden om denne Bestem-